

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่เกี่ยวข้องกับพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และโดยมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เห็นชอบให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๓ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ ประเภทย่อยของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ ประเภทย่อยของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ มีดังนี้

(ก) คณาจารย์ประจำ มีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

(ข) นักวิจัย มีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) นักวิจัย ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ
- (๒) นักวิจัย ระดับเชี่ยวชาญ
- (๓) นักวิจัย ระดับชำนาญการ
- (๔) นักวิจัย ระดับปฏิบัติการ

(ค) อาจารย์ช่วยสอน มีชื่อตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ช่วยสอน

(ง) ครูกระบวนการ ซึ่งเป็นตำแหน่งเฉพาะในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

(๑) ครูกระบวนการ ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

(๒) ครูกระบวนการ ระดับเชี่ยวชาญ

(๓) ครูกระบวนการ ระดับชำนาญการ

(๔) ครูกระบวนการ ระดับปฏิบัติการ

มาตรฐานกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรฐานกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัย ตาม (ข) (ค) และ (ง) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิการบดีโดยข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารบุคคลกำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้เป็น ข้อ ๑๕/๑ การพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของอาจารย์ช่วยสอน ข้อ ๑๕/๒ การกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของอาจารย์ช่วยสอน และ ข้อ ๑๕/๓ การเปลี่ยนสถานภาพของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการมาเป็นสายวิชาการ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙

“ข้อ ๑๕/๑ การพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของอาจารย์ช่วยสอน

นอกจากการพ้นตามข้อ ๓๒ และข้อ ๕๓ ให้อาจารย์ช่วยสอนพ้นจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหากผู้นั้นไม่เข้ารับการพัฒนาโดยการศึกษาต่อในระดับชั้นปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าภายในระยะเวลาสองปีนับตั้งแต่ผ่านการประเมินทดลองงาน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างย้งมหาวิทยาลัยอาจขยายระยะเวลาให้ผู้นั้นออกไปอีกไม่เกินหนึ่งปีก็ได้

ข้อ ๑๕/๒ การกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของอาจารย์ช่วยสอน

อาจารย์ช่วยสอนจะมีตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ต่อเมื่อได้เปลี่ยนประเภทตำแหน่งเป็นประเภทคณาจารย์ประจำ

ผู้ซึ่งจะได้รับการกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นโดยเปลี่ยนประเภทตำแหน่งเป็นประเภทคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งจะต้องมีคุณสมบัติในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การพิจารณาการเปลี่ยนประเภทตำแหน่งให้นำคุณสมบัติและหลักเกณฑ์การพิจารณาการคัดเลือกบุคคลเพื่อรับการบรรจุแต่งตั้งและจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ประเภทคณาจารย์ประจำมาใช้โดยอนุโลม”

ข้อ ๑๕/๓ การเปลี่ยนสถานภาพของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการมาเป็นสายวิชาการที่มีชื่อตำแหน่งตามข้อ ๑๕ (ข) และ (ง)

หลักเกณฑ์และวิธีการ เงื่อนไขการต่อสัญญาจ้าง การสิ้นสุดสัญญาจ้าง การนับอายุงาน การเทียบเคียงตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการของพนักงาน

มหาวิทยาลัยสายสนับสนุนวิชาการที่มีชื่อตำแหน่งตามข้อ ๑๕ (ข) และ (ง) ให้เป็นไปตามที่อธิการบดีโดย
ข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารบุคคลกำหนดโดยออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

พนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนใน
อัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับอยู่ก่อนเปลี่ยนสถานภาพต่อไป จนกว่าอธิการบดีโดยข้อเสนอของคณะ
กรรมการบริหารบุคคลมีมติให้เปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนนั้น”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(ศาสตราจารย์พิเศษ นรนิติ เศรษฐบุตร)

นายกสภามหาวิทยาลัย